

The image features a complex abstract composition of black and yellow lines and shapes. Several vertical lines of varying thicknesses are positioned on the left side. A prominent diagonal line crosses the frame from the top-left towards the bottom-right. A thick horizontal yellow bar spans the width of the page, with a thin black line running just below it. The text is centered horizontally in the middle-right area. Two yellow rectangular blocks are located in the top-right and bottom-right corners.

Miroslav Salava

Zabít se tiše...

2008

„Ach, ti druzí daimonové,
nelidní a neochotní,
věčně vřeští do mých slibů
škodolibě tvrdé Ne.“

J. W. Goethe: Pandora

(přel. P. Eisner 1929)

Cesta je rozbitější než se zdáli jevila

Vine se šutry dneška bahnem minula

Prosím... ve škarpách stíny leží

Slova na rtech jak v listech plži

Nechodte se mnou jděte oklikou

V úvozu srdce mi vyrvou v zákrutě zakopou

Kouzelně ve tmách svítí
Přenádherně alabastrové děti
Je vidět skrz – snad i Onen svět
Zprůsvitní – třeba z těch béd
Ty děti počaly růžověť
Až nakonec rudě vzplály docela
Ale to jiný příběh dům i parcela

Nalámu si hlavu plnou sirek

Ubalím cigaretu z děsuplných chvilek

Vykřesám plamen a stáhnou uši

Co dítě bude se teď nevytuším

Mlhy nad soutokem

Spatřit nelze suchým okem

Zabít se tiše v průmyslové krajině

Není mne slyšet – – – snad v Smrti jedině

Po jméně závrat' Červánky

Prstíčkem hrabat Škemralky

Co vím já K čemu pláč

Osedlám rozbělený pohrabáč

Hořekovat? Blbcovy koně kovat

Nedopočítat se ani prstů v ruce

A přece –

Svině s perlami na jedné šňůrce!

Nalevo zarůstá val Stoupáme

V těle mém každý sval hledá nepřítele

A polezeme hvězdám pod sukně

Úzkost je štěstí Bolest zní potupně

V zajetí Cestou kolem plotu

Žal věty Uhynulý pach skotu

Viděti hvězdy V zemi bláto

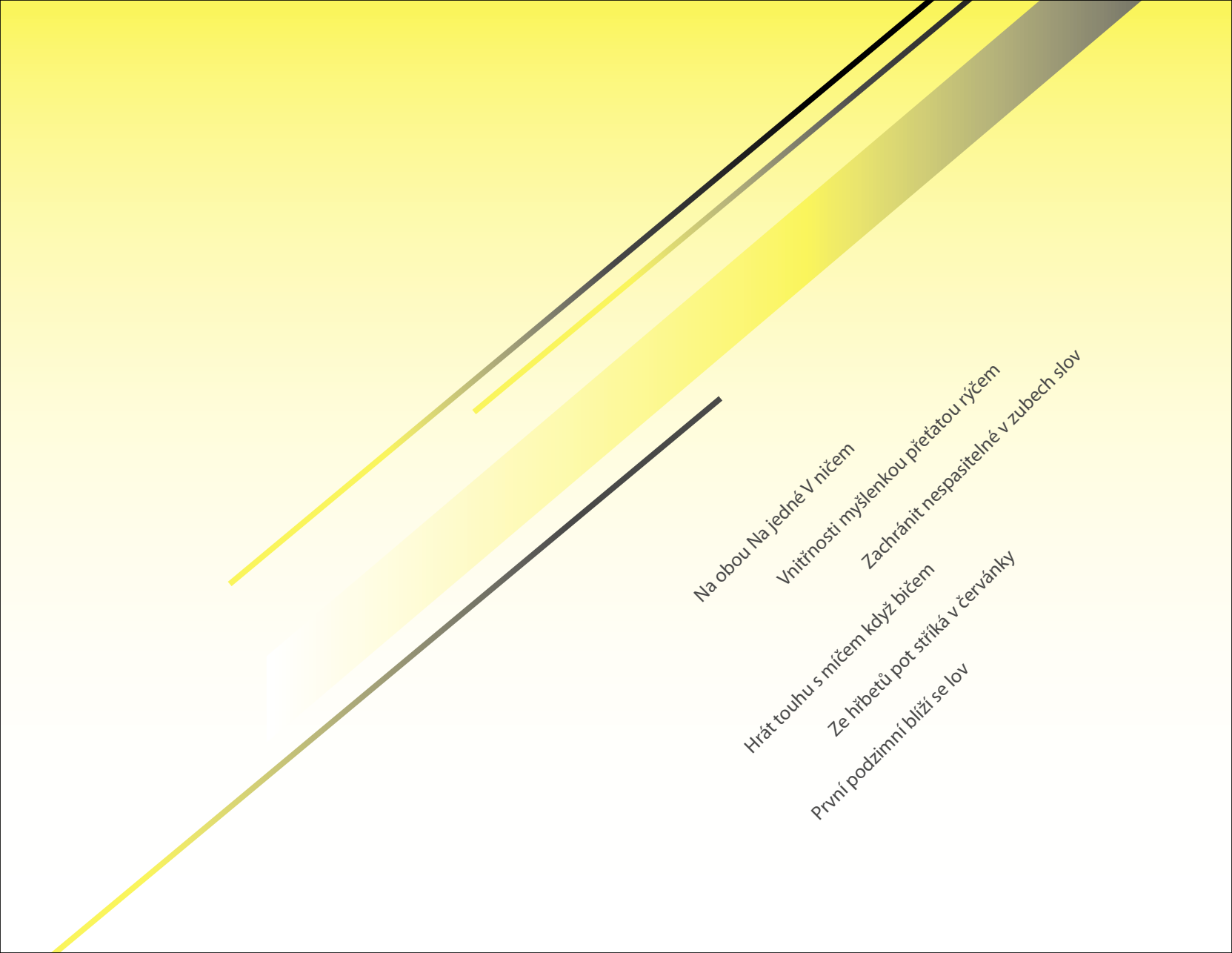
Mlčeti při zdi Řečí kostrbatou

Bud' nestvůrný neb přec Tvůrce

K jednomu tělu dal dvě ruce

Dvě ledviny a ze dvou stromů plíce

Abys kdos bez viny naráz si prořal srdce

Na obou Na jedné V ničem

Vnitřnosti myšlenkou přetátou rýčem

Zachránit nespasitelné v zubech slov

Hrát touhu s míčem když bíčem

Ze hřbetů pot stříká v červánky

První podzimní blíž se lov

Svatí jsme jenom na chvíli

Vlny tu bolest na nás svalily

Třaskavým mlčením pomřeli v chladu motýli

Ze stínu nový roste stín...

Jak dávno tomu co mrtvého znovu zabili?

Hýbat smyslem jenom tam

Zůstane ve vložce kódován

Zůstane zchromle trčet v nikde

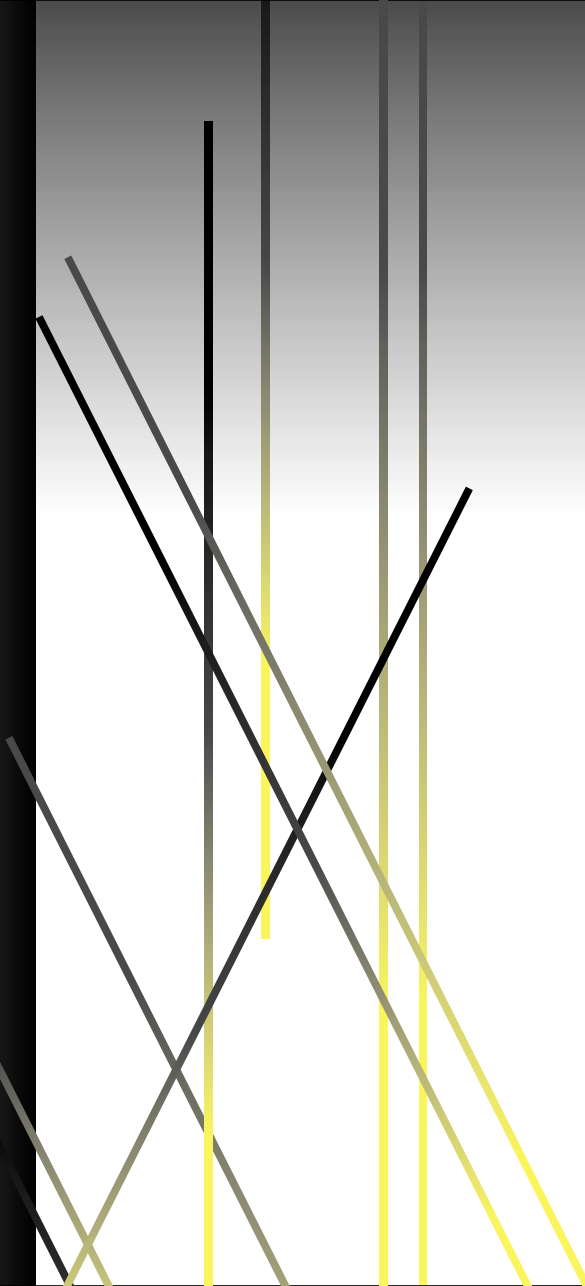
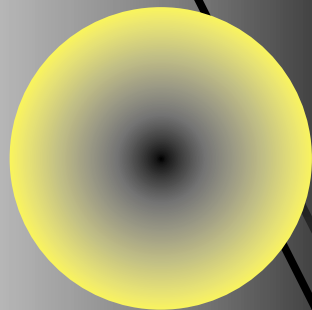
Nemluvit chrčet hořet v hrdle

Ošeptat nepřízeň žízni úsečnou

Oklepat chvojí z kruhu věčna

Zbroj z krve bídou netěčnou

Hlava jen zírání – zhojená zrna sečná

Od dervišů

Vzkazy dostávám

Nebo nějaké jim píšu?

Co vím já o touze derviší

Než že jen tančí a nic nepíší...

Ruka hrbem prochází jak nůž želatinou

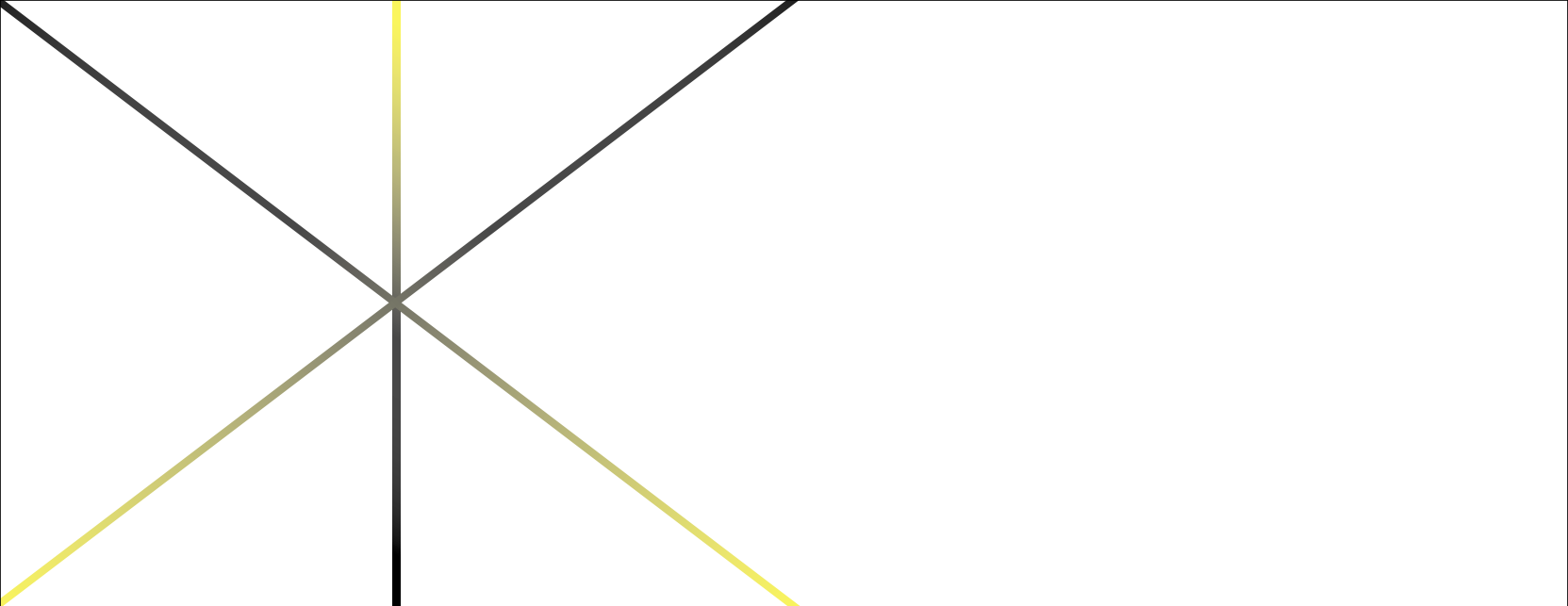
Rozděl se se mnou táhni práchnivinou

Vůz natřásá kámen drolí pod koly

Čekání přízračné blekotá cosi o vůli

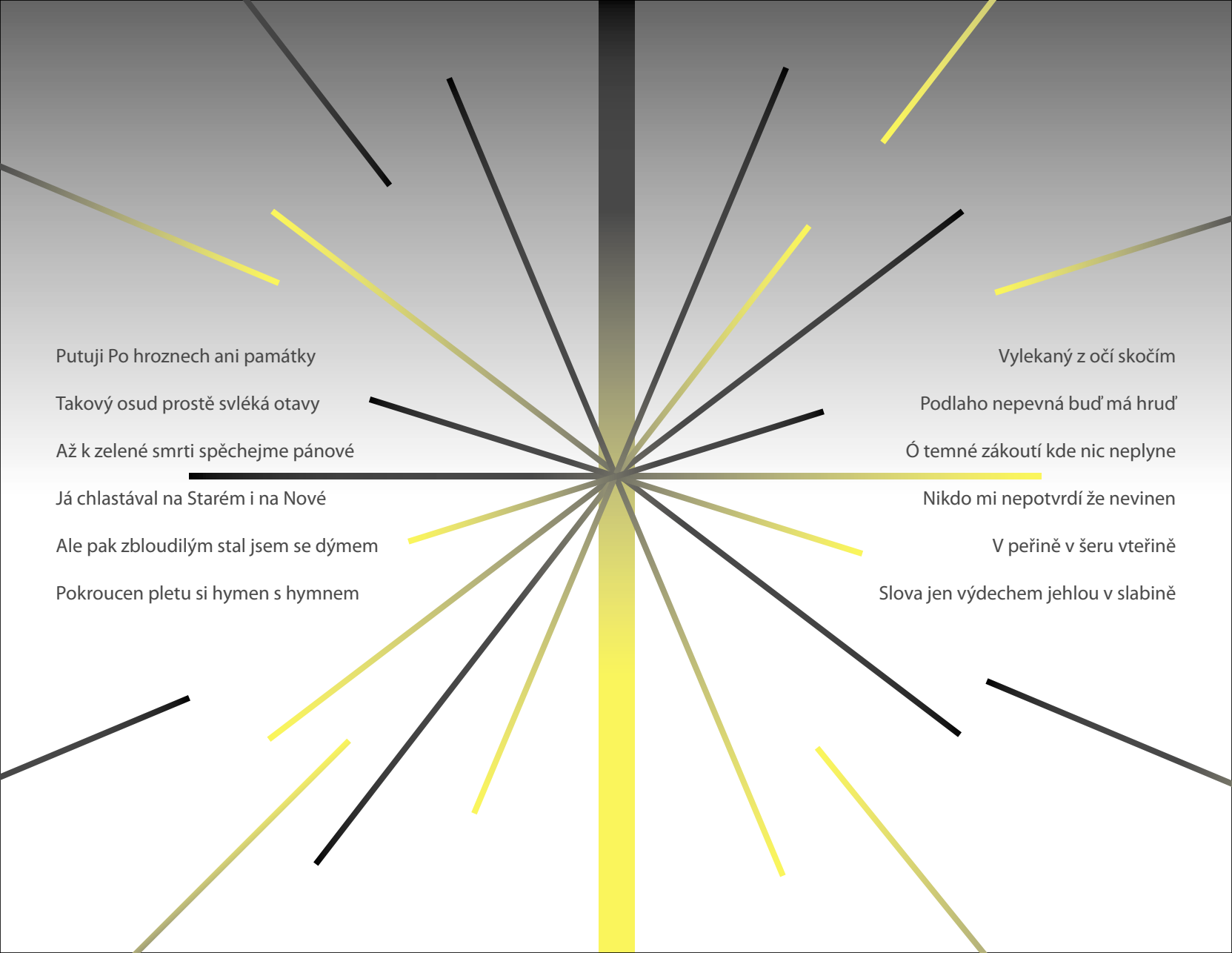
Anebo den a vlastně noci chladné údy

Z výkopu cosi zavonělo – lákání hezké zrůdy

Tragický manželi květino
První hermafrodite ó z pěny
Lasturo plovoucí v písničích...
Zůstaň jaks kdysi byl Němý!

Že blíží se poznali jsme snadno
V tom horku udělalo se prostě chladno
Led zůstal ve stopách kročejí
A nám říkali: zemřete raději
Ve světě kde skřípe i peří v dučnách
Kde voda se klepe chodíte s vědry pro strach
Kde větve se uzlí chlupy rojí po těle
Nepřijde víc co trvá nejdéle...

Putuji Po hroznech ani památky

Takový osud prostě svléká otavy

Až k zelené smrti spěchejme pánové

Já chlastával na Starém i na Nové

Ale pak zbloudilým stal jsem se dýmem

Pokroucenpletu si hymen s hymnem

Vylekaný z očí skočím

Podlaho nepevná buď má hruď

Ó temné zákoutí kde nic neplyne

Nikdo mi nepotvrdí že nevinnen

V peřině v šeru vteřině

Slova jen výdechem jehlou v slabině

Na hrudi vločka vtéká do svetru
Snad se i dočkám Na metlu
lepí se sníh a kotrmelce
Mnichů zdeptaných šeptem mělce
Do brodu otiskl led své pařáty
Nepřejdu Vlasec úzkosti od Já k Ty

Sbohem ó slepé dny
slepené slinami pískovce!

Tříští se jehelníček
na sklíčka piček
Tam kam jsme předtím vstoupili
dva umrzlí se upili

Když se ve tmě ozve: Ved' mě!

Rozsvítí blesk hrozně bílé všechno kolem

Na co jsou chvíle když za hlaholem

Opět černota na naviják ticho motá

Když ve tmě neustále kvičí ryčí

Na prach udolané prosby a lidi a řeči...

Poodstoupil jsem ve snaze

Seškrábnout vlasy přilepené k futru

Moc to nešlo a pořád mne otravovala krev

vybublávající na mé hlavě v teplý potůček

Větrno Na Hůrkách snídají dršťky

Měsíce ozón stříbrný v habrech

Budte tu se mnou a – padějme z výšky

Zetlelé úzkosti hřejivý nádech

Prosím tu o ruku nožku či ouško

Neprošel popel pokání před další zkouškou

Jsem jenom vítr od Lhasy
provoněný Branickým pivovarem
Beton se loupe pod nohama
jak stoupám do kolejiště rmenů
a pouze můj stín odvažuje se skočit

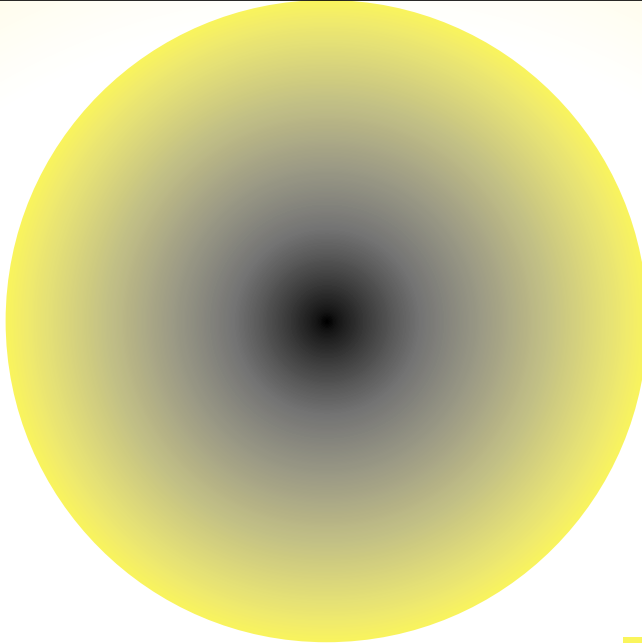
Musím k městu dorazit
dřív než zavrou brány
v hospodě rozbít stan i sklenice
neboť ráno čeká mne tržiště

Takoví běžci těžcí jako vzduch

Oběhnou Svět – v žebrech žabikuch

A nezastaví se ale k čemu jsou?

Jejich krev nacházím ráno pod rosou

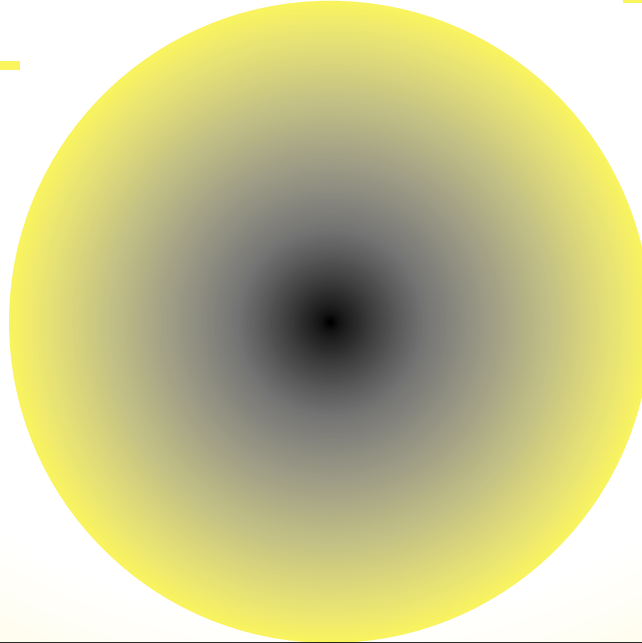

Prodrápal jsem se nocí Krvácím

Tu stopu chytli žraloci Odvracím

Tvář od tváře a do hlubin

Mezi masem padá stín

Tonoucí od léta odchází

Tak řinu se potem z nesnáží

Co mne miluje

A co provází?

Opona tiše stahuje

Povídali o cestě a něco

Přijměte prosím z rukou mých!

Rituál takový Kde jsou?

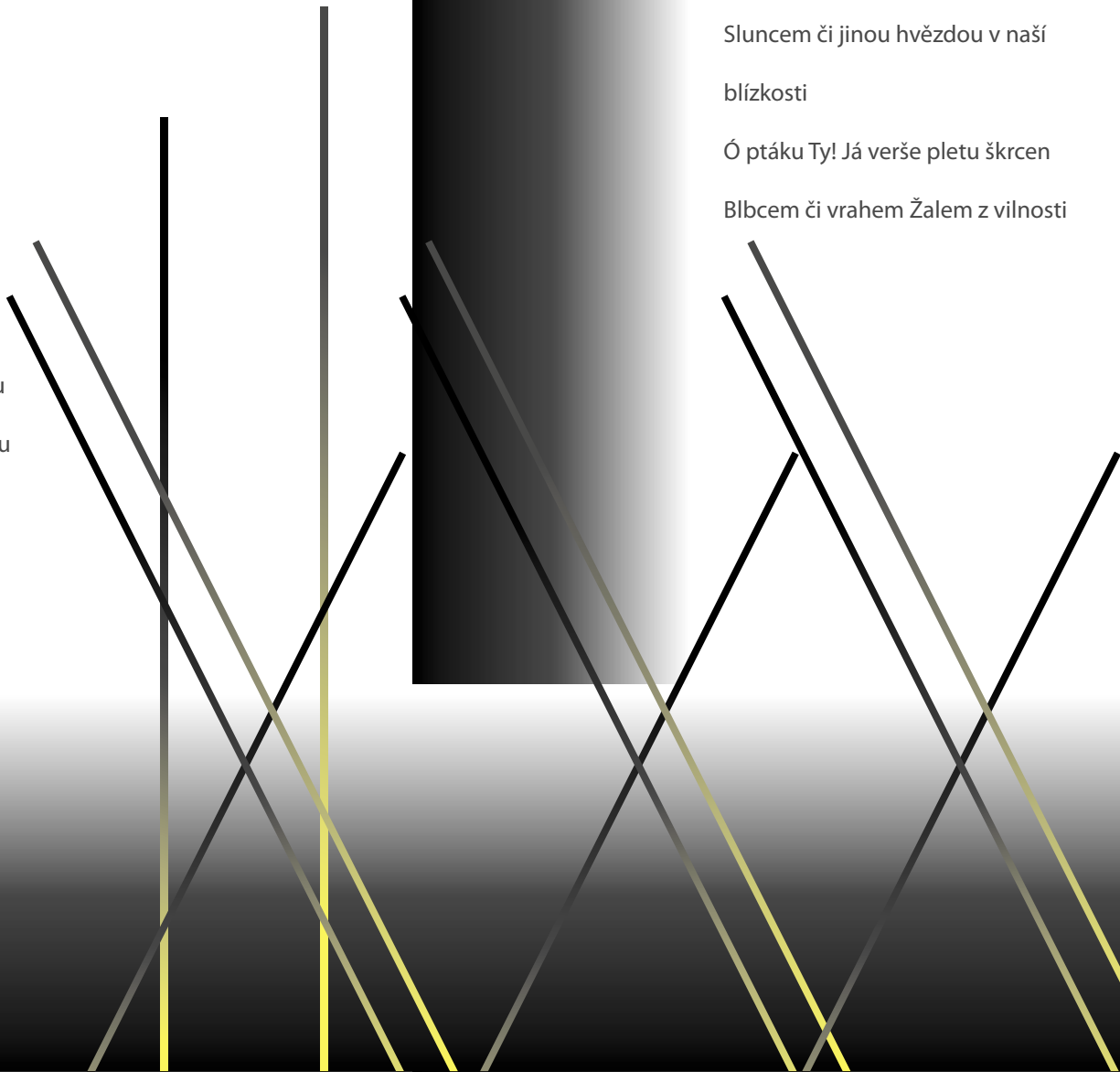
Plavat odešli do vod nevratných

To co lehá samo k sobě
Myšlenky jsou o Potopě
Kapka ke kapce se sčítá
...asi metr do konce světa

Ze čtvrtek a archů
Stavím archu
Doufám že na Araratu vrchu
Nepotkám žádnou už mrchu

Rorýsi! který jsi v letu chycen
Sluncem či jinou hvězdou v naší
blízkosti
Ó ptáku Ty! Já verše pletu škrcen
Blbcem či vrahem Žalem z vilnosti

Jsou sloupy soli ze všech co se ohlídlí

Se jhem kráčí voli vedeni strašidly

Zem zdvihá se drny z odpočinku

Prachu vlny... Smrt na chvílinku

Pronajatý jen zlomen srůstám

Císařovy šaty Mlčte ústa!

Úsvit bledne Nepřehledné

Činy okamžiku hlíny vrchovatě

Budeme mýtit soustružit latě

A přísaha? Po bradu v blátě...

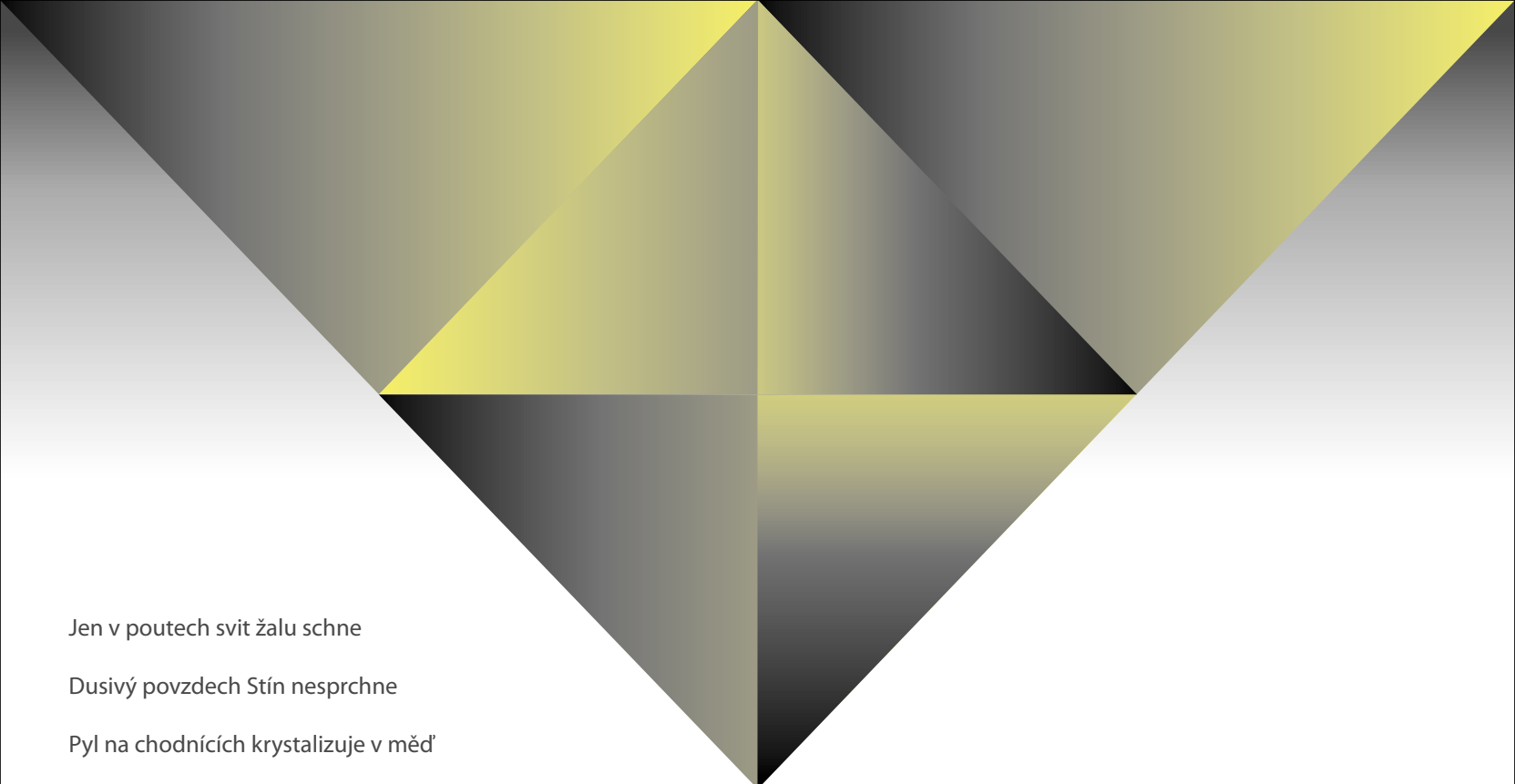
Proč miří svatý Jiří do mého chřtánu?

Při ránu vstanu Ne nezůstanu

Hady a štíry prorostlý jak krásný bůček

Zoufalost drobím Mlýnky stavím nad potůček

Libovostí růžoví maso v ženě
Kam ulicí se podrážděně
Žene ta vytržená stránka z kontextu?
Blyštět budu se Houby ve vocu

Jen v poutech svit žalu schne
Dusivý povzdech Stín nesprchne
Pyl na chodnicích krystalizuje v měď
Vše bylo – změř to správné je Ted'

Utíkající umírá a blíží se
Vlasy jsou hřbitov pod listím
Všude jsou Nic nevidím v pralese
Tancem je chvění – nad příštím

Musíme začínat od píky:

Před ohněm pofoukat uhlíky

A po čase s píkou v hřbetu skončit

Svým pindíkem v požár močit

Otočit rožeň s vlastním trupem

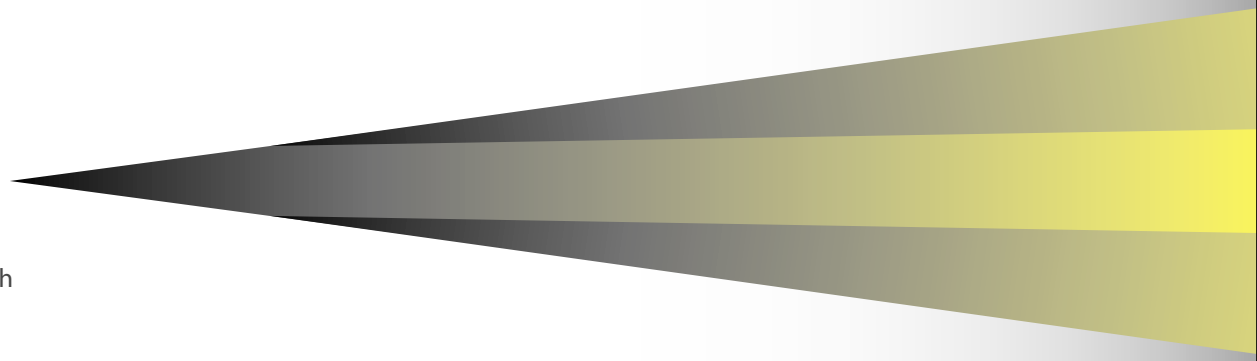
Našlapujeme zlehka a pak jen dupem dupem dupem

Zase jít do sebe zubatou

Rezu plné plíce a lesa

U Božích Muk u muk mých

Divoké prase myslivců ožralých

Břidlice odlupuje se od líce

A vystupuje obličej

Takový v kraji obyčej:

Na kraji lesa

Vysvléknout nahého

Z kostí a masa

V kopřivách válet do měkka

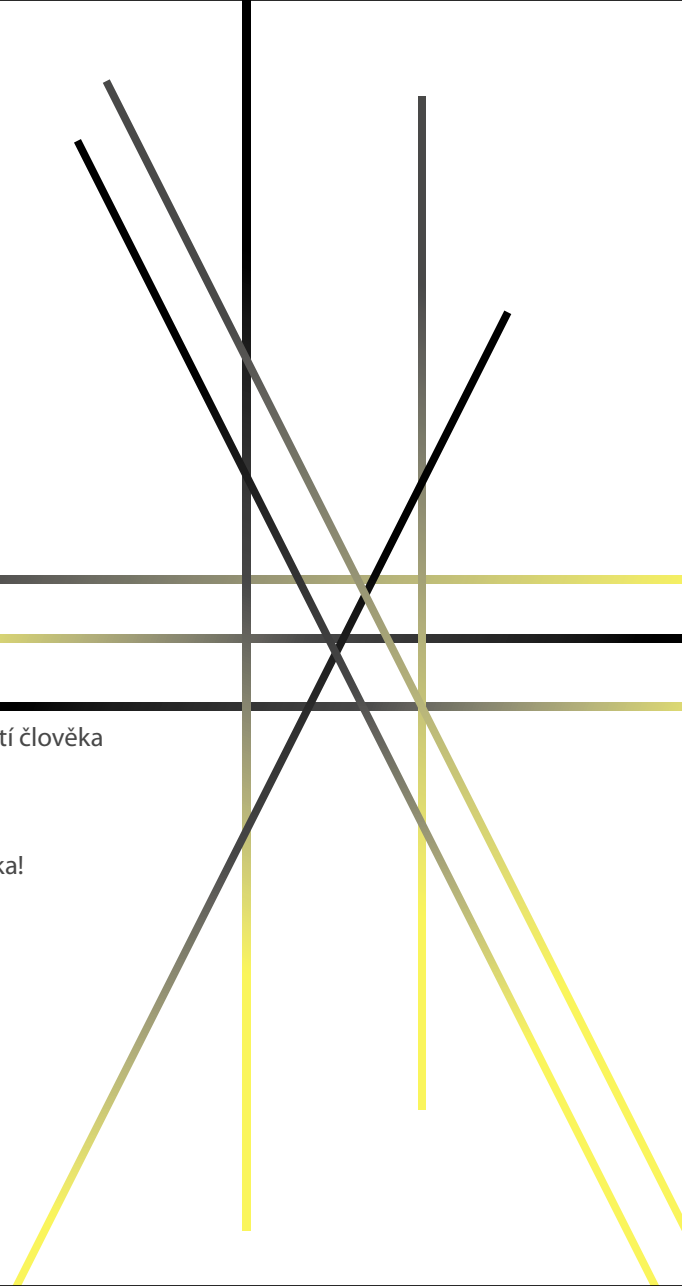
Mrtvola leží

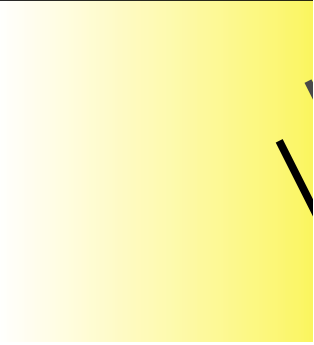
Objít ostružinou až podobu ztratí člověka

A mravenci z ní těží

A potom tančit...

Komu se nelíbí ať vyhne se zdaleka!

Miroslav Salava
Zabít se tiše...

Texty z let 2007–2008 vybral a uspořádal Ivan Wernisch
Grafická úprava XXXXX XXXXX
V roce 2008 vydalo XXXXXX
Redaktor Michal Kosák a Jiří Flaišman
Sazba z písma XXXXX
Vydání první
Tisk XXXXX
Počet stran XX

